

FIND PUSLESPILSBRIKKER TIL ET JOURNALISTISK PROJEKT

Sandsynliggør et problem uden
mulighed for at finde et endeligt facit.

PERNILLE ROHDE

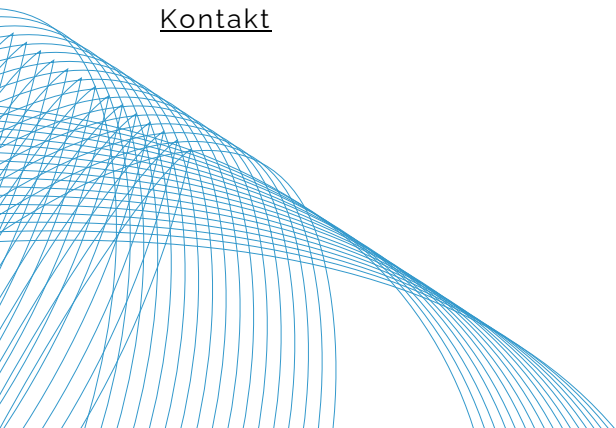
journalist, Holbæk-redaktionen,
Sjællandske Nyheder

KARINA ODDERSHEDE DAHLGAARD

graverredaktør, Gravercentret

INDHOLD

Indhold	2
<u>Indledning</u>	3
<u>Maskimums- og minimumshistorie</u>	4
<u>PUSLESPILSBRIKKER</u>	5
• <u>Tippet og vigtig case</u>	6
• <u>Facebook-grupper - kilder</u>	6
• <u>Andre sociale medier - case</u>	7
• <u>Google - case</u>	9
• <u>Infomedia</u>	9
• <u>Sundhedsdatastyrelsen</u>	10
• <u>Overlæge Jens-Christian Holm</u>	12
• <u>Behandlingssteder</u>	13
• <u>Studier og databaser</u>	14
• <u>Aktindsigter</u>	16
• <u>Andre kilder og vinkler</u>	16
<u>Artiklerne</u>	18
<u>Citater om samarbejde med Gravercentret</u>	20
<u>Kontakt</u>	22

INDLEDNING

I artikelserien "Vægttab med konsekvenser" skriver Holbæk-journalist Pernille Rohde fra Sjællandske Nyheder om, at nogle børn, der har været i overvægtsbehandling på Holbæk Sygehus, har udviklet anoreksi.

Hendes historier kan ikke konkludere, at x procent af patienter har fået anoreksi eller at flere i Holbæk-modellen har fået anoreksi end i andre behandlingsformer. Hun kan heller ikke med sikkerhed vide, om det er behandlingsformen, der har resulteret i anoreksi.

I denne metoderapport kan du læse om, hvordan hun alligevel har arbejdet med at sandsynliggøre, at overvægtsbehandlingen har ført til anoreksi hos nogle af patienterne.

Fremgangsmåden med at sammenstykke puslespilsbrikker til et delvist billede kan være inspiration for andre historier, hvor der heller ikke findes et afgørende dokument eller andet, der kan understrege et problem sort på hvidt.

Gravercentret, Danmarks Center for Undersøgende Journalistik, har rådgivet journalist Pernille Rohde, områderedaktør Allan Rasmussen og nyhedsredaktør Henrik Madsen løbende i deres arbejdsproces med historien.

Karina Oddershede Dahlgaard

MAKSIMUMS- OG MINIMUMSHISTORIE

Til startværkstedet opstillede vi en maksimums- og minimumshistorie, som der er blevet arbejdet efter i researchen. Maksimumshistorien var den størst mulige historie, vi kunne forestille os at lave.

Minimumshistorien var den historie, vi allerede på det tidspunkt vidste, at vi som minimum kunne lave.

Gravercentret anbefaler, at man har en udmærket minimumshistorie, før man går i gang med et graverprojekt, så man er sikker på, at arbejdet i det mindste kan føre til en eller anden form for historie.

På redaktionen vidste vi, at vi gerne ville fortælle Gustavs historie, også hvis vi ikke kunne skrive mere end det. Men vi ville forsøge at løfte historien til maksimumshistorien.

Maksimumshistorien: Historien sandsynliggør via mange cases og anoreksibehandlingssteder, at Holbæk-metoden i flere tilfælde har været årsagen til anoreksi hos børn og unge.

Minimumshistorien: Casehistorie med "Gustav" som fik alvorlig anoreksi efter at have trøstespist og være blevet behandlet for overvægt i Holbæk-modellen. Familien fik at vide på anoreksi-behandlingsstedet, at de så mange patienter fra Holbæk-modellen.

PUSLESPILSBRIKKER

TIPPET OG VIGTIG CASE

Jeg fik et tip om, at en dreng, der havde været i behandling for overvægt i Holbæk-modellen, var blevet ramt af anoreksi.

Familien fortalte, at de i Region Sjællands mest specialiserede afsnit for anoreksiramte børn og unge blev fortalt, at de havde haft mange børn og unge i behandling, som tidligere havde været i Holbæk-modellen og det gav anledning til, at jeg gik i gang med at undersøge sagen.

Holbæk-modellen er en meget profileret behandling af fedme hos børn, og hvis behandlingen kunne have en så alvorlig bivirkning, var det værd at undersøge nærmere.

"Gustav", som den nu unge mand, der gerne ville anonymiseres, blev kaldt i vores case-artikel, stod ikke selv frem, men det gjorde hans forældre, og det var indgangen til, at vi kastede kræfter ved at undersøge problemstillingen nærmere.

FACEBOOK-GRUPPER - KILDER

Facebook var et vigtigt værktøj i min research. Via Facebook-grupper for anoreksiramte og deres pårørende spurgte jeg, om der var nogen, der havde erfaring med, at personer i overvægtsbehandling endte med få anoreksi eller bulimi.

Jeg spurgte ikke specifikt ind til Holbæk-modellen af flere årsager. Dels ville jeg ikke "afsløre" min historie på et tidligt tidspunkt, dels ville jeg ikke gå ud med en potentiel kritik mod et bestemt behandlingssted, når jeg ikke havde nogen dokumentation endnu.

Desuden var jeg også interesseret i at undersøge, om der kunne være et generelt problem med forskellige typer overvægtsbehandling, der førte til spiseforstyrrelser som anoreksi og bulimi.

En af de hypoteser, vi havde opstillet til startværkstedet var nemlig, at den relativt ny-ankendte spiseforstyrrelse tvangsoverspisning, BED, kan "tippe" over i anoreksi eller bulimi, og at overvægtsbehandlinger måske ikke tog højde for det.

Via Facebook fik jeg kontakt til flere terapeuter og psykologer, som havde erfaring med emnet, og som også førte mig på sporet af nye vinkler. Nogle endte jeg med at bruge som kilder i de færdige produkter.

Jeg forsøgte uden held at finde cases i Facebook-grupperne. Jeg kan ikke vide, hvorfor jeg ikke fandt nogle cases derinde, men refleksioner kunne være:

- Fandtes de cases overhovedet – og var de eller deres pårørende til stede i grupperne?
- Er emnet for sårbart, og det er svært at stille sig frem og tale om det?
- Havde mit opslag fået nok rækkevidde?
- Fik jeg skrevet både konkret og omsorgsfuldt nok, hvad det ville indebære at tage en første snak med mig?
- Fik jeg plejet min Facebook-tråd godt nok, så gruppens medlemmer kunne se, at jeg var til stede og svarede folk?

Det tog en del af gejsten midlertidigt i processen, at det ikke var så let at finde cases, men jeg vil helt klart forsøge at bruge Facebook-grupper igen en anden gang.

ANDRE SOCIALE MEDIER - CASE

Søgning på Google og på Holbæk Sygehus' egne sociale profiler førte frem til en potentiel interessant case.

På LinkedIn havde en kvinde til et opslag fra sygehuset om Holbæk-modellen og overlæge Jens-Christian Holms succes kommenteret:

*"Jeg håber at I kun tager svært overvægtig børn i behandling nu
Børn som var let overvægtig for 8-10 år siden, kæmper med spiseforstyrrelser i dag. Jeg ville ønske i dag, at jeg aldrig havde sagt ja tak til tilbudet, til vores barn"*

Denne kommentar gav indtryk af, at der var mere at komme efter. At der ikke kun var tale om casen "Gustav", så det gav blod på tanden i processen.

Det lykkedes ikke at finde kvindens telefonnummer umiddelbart, så første kontakt blev ved at skrive en privat besked på LinkedIn, hvor projektet og hypotesen blev nævnt samt hendes kommentar, og hun blev spurgt, om hun ville tale – i første omgang helt uformelt, uforpligtende og til baggrund.

Hun så beskeden, og hun svarede også venligt. Desværre afviste hun at tale.

Da projektet ikke var en fuldtidsbeskæftigelse, endte det med at strække sig over flere måneder sideløbende med det daglige nyhedsarbejde, og derfor blev det også løbende forsøgt at skabe kontakt til kvinden igen på LinkedIn. Men hun svarede ikke igen.

På hendes LinkedIn-profil var det muligt at se, i hvilken kommune hun arbejdede. På Facebook findes der mange med samme navn, men det lykkedes at finde den rigtige, som kunne genkendes på billedet. Her stod hvilken by, hun boede i.

Med byen og navnet lykkedes det at google oplysninger frem, der kunne tyde på, at hendes adresse og mand var lokaliseret. Herefter kunne et telefonnummer findes på Krak.

Da jeg ringede, svarede en kvinde, at hun intet kendte til Holbæk-modellen og sønnen med spiseforstyrrelse. Jeg fik at vide, at hun havde samme efternavn og via Krak kunne jeg se, at hun boede på samme vej få husnumre fra.

Det var rimelig mystisk, men jeg havde ikke lyst til at forsøge at opsøge kvinden mere.

Gravercentret foreslog, at jeg tog ud og besøgte hende i et forsøg på at vinde tillid ved ansigt til ansigt at forklare, hvad jeg arbejder med, og hvorfor jeg var interesseret i at tale med hende – i første omgang til baggrund. Men det ville være for grænseoverskridende, synes jeg. I stedet valgte vi ikke at opsøge kvinden yderligere.

I åbningsartiklen citerer vi hende alligevel anonymt fra den offentlig tilgængelige kommentar, da vi mener, at den også er en lille puslespilsbrik i det billede, vi forsøgte at male frem.

Da hun havde skrevet kommentaren på et offentligt tilgængeligt medie, mente vi, at det var okay at citere fra, selvom hun ikke ønskede at tale med os.

GOOGLE – CASE

Ved noget så simpelt som at google Holbæk-modellen + anoreksi lykkedes det faktisk at finde en brugbar case.

En vigtig pointe her er, at da projektet blev igangsat var artiklen, som casen var omtalt i, endnu ikke udkommet. Så casen blev kun fundet, fordi den simple søgning blev gentaget lidt senere i processen.

Casen er en ung kvinde, der stod frem i mediet Socialt Indblik og fortalte sin historie om, hvordan anoreksibehandlingen havde forværret hendes anoreksi. Det var vinklen på den artikel. Men som en bibemærkning blev det nævnt, at hun havde fået anoreksi efter en overvægtsbehandling på Hjørring Sygehus, hvor de tager udgangspunkt i Holbæk-modellen.

Denne unge kvinde fortalte allerede sin historie med navn og billede til dette medie, så chancen for, at hun ville fortælle om overvægtsbehandlingen til Sjællandske Nyheder blev vurderet til at være ret sandsynlig.

Journalisten fra Socialt Indblik var hjælpsom og sød til at skaffe kontakt til familien. Moderens mailadresse blev udleveret, og hun havde faktisk selv lavet lidt research på overvægtsbehandlinger, og de var interesserede i at medvirke.

INFOMEDIA

Da Google ikke kan kigge bag betalingsmure, er det nødvendigt at bruge Infomedia til samme manøvre, som med at finde førnævnte case på Google.

Det førte dog ikke til nye cases eller nyttige informationer for dette projekts hypoteser.

Via Infomedia blev der dog læst op på tidligere kritiske artikler i Jyllands-Posten og Berlingske om Holbæk-modellen. Det var andre vinkler, f.eks. at Holbæk-modellens resultater blev overdrevet.

Mest brugbart for mit projekt var en reportage i Berlingske i 2018, hvor en mor siger:

»Hun er en megalækker pige, og jeg vil gerne have, at hun får anerkendelse for at være den, hun er. Og så skal hun tumle med det her, og jeg skal være den strikse mor, der hele tiden holder øje med, at hun kun spiser én muffin, når de andre børn spiser tre. Jeg kan godt blive nervøs for, hvad det kan føre til. Er der nogen, der får anoreksi?«

»Det er ikke vores erfaring. Vi har haft tre patienter ud af 4.000. Der er ikke noget, der tyder på, at børnene tager skade af, at man snakker om det. (...)« siger Jens-Christian Holm.»

Ved interviews med mig i 2024 siger han, at mellem 7 og 10 patienter, men anoreksibehandlingssteder siger, at de kender til flere end dette tal.

Dette kunne betyde, at Holbæk Sygehus måske ikke får tilbagemelding og dermed viden fra alle, der stopper i Holbæk-modellen og udvikler f.eks. anoreksi.

SUNDHEDSDATASTYRELSEN

Sundhedsdatastyrelsen og Landspatientregistret har mange data, man selv kan søge i, og man kan også anmode om at få lavet udtræk.

Presseansvarlig Bo Berendt Christensen var i den indledende snak i telefonen meget hjælpsom i forhold til at guide om, hvad man ville kunne finde selv, og hvad man ville kunne få udleveret, hvordan diagnosekoderne skulle forstås osv.

Bo Berendt Christensen var i hele processen meget hjælpsom og kom også via mailkorrespondance med relevante betragtninger, som skulle tages in mente samt med forslag til yderligere research.

Han gjorde f.eks. også opmærksom på, at der er stor regional forskel på, hvor mange børn der behandles på sygehus for overvægt – noget der også kunne give anledning til en interessant vinkel i Sjællandske Nyheder.

Han vejledte også i at søge aktindsigt og gøre forespørgslen mere simpel end den indledningsvist havde været.

Så den endte med at blive:

*"Til brug for journalistisk research anmoder jeg hermed om aktindsigt/datasammenstilling i følgende:
-Antal personer der siden 2007 og frem til udgangen af 2022 har været i kontakt med Holbæk Sygehus med diagnosekoden DE66 Overvægt og fedme, før de blev 18 år.
-Samt hvor mange af disse personer der efterfølgende, før de er blevet 18 år, har været i kontakt med sygehusvæsenet et sted i Danmark pga. spiseforstyrrelse. (Det er ok med den overordnede diagnosegruppe, men om muligt må det gerne være specificeret ud på anoreksi og bulimi.)
Hvis noget ikke er tydeligt defineret eller afgrænset, så kontakt mig, så præciserer jeg yderligere."*

Disse tal fik vi udleveret. Tallene i sig selv kunne ikke afsløre noget, da de jo ikke kan fortælle, om Holbæk-modellen var skyld i den senere anoreksi, ligesom den heller ikke tager højde for personer, der har udviklet spiseforstyrrelse, men ikke har været behandlet i psykiatrien.

Tallene kunne altså bruges som en endnu en puslespilsbrik, der kunne være med til at sandsynliggøre, at nogen patienter kan udvikle anoreksi, men samtidig kunne der ikke tolkes for meget på tallene.

Det førte til redaktionelle overvejelser omkring, hvordan tallet kunne bruges (også i forhold til hvor mange børn/unge i baggrundsbefolkningen, der udvikler anoreksi), og den endelige ordlyd blev også vendt med de venlige folk fra Sundhedsdatastyrelsen for at være sikker på ikke at vinkle for hårdt på tallene.

Ordlyden i artiklen blev:

“Overvægt er en kendt risikofaktor for at udvikle en spiseforstyrrelse som anoreksi.

Det har ikke været muligt for Sjællandske Nyheder at få et præcist billede på, hvor mange af de overvægtbehandlede børn og unge fra Holbæk-modellen, der udvikler en spiseforstyrrelse.

Ifølge tal fra Sundhedsdatastyrelsen fra årene 2007 til 2023 har 19 børn og unge, svarende til 0,5 procent af dem, som har været i fedmebehandling på Holbæk Sygehus, efterfølgende - mens de fortsat var under 18 år - været i behandling for en spiseforstyrrelse på et sygehus.

Ingen af disse handler om tvangsoverspisning, men fx anoreksi.

Udtrækket, som Sjællandske Nyheder har fået foretaget af Sundhedsdatastyrelsen, viser ikke, at fedmebehandlingen har været årsag til den efterfølgende spiseforstyrrelse, blot at 19 børn efterfølgende har udviklet blandt andet anoreksi.

Omvendt kan der være et større antal af de 3.948 børn, der i perioden har været i fedmehandling på Holbæk Sygehus, som efterfølgende har udviklet en spiseforstyrrelse. Enten som voksne eller en spiseforstyrrelse, som ikke har krævet behandling i psykiatrien.

Det er kun de allersværeste tilfælde af spiseforstyrrelser, som behandles i psykiatrien. Nogle behandles slet ikke, mens andre får behandling fx hos praktiserende læge, terapi eller et privat behandlingssted.”

Da der gik lang tid, fra vi første gang fik udleveret tallene, til vi var klar til at udgive, fik vi opdateret tallene tæt på udgivelsestidspunktet.

OVERLÆGE JENS-CHRISTIAN HOLM

Overlæge Jens-Christian Holm, som har udviklet Holbæk-modellen, er overlæge på afdelingen og desuden arbejder med samme model i privat regi, er selvfølgelig en helt central kilde, og han blev foreholdt påstandene.

Han afviste, at anoreksi kan være en følge af behandlingen og henviste til et metastudie, som sammenfatter mange studier på området.

Han fortalte, at han har haft 4-5.000 patienter i behandling, og at det maksimalt er syv til ti patienter, der efterfølgende har fået anoreksi. Han sammenlignede med, at 0,58 procent her i landet i løbet af deres barndom får anoreksi og anfører, at det antal, der efter behandling i Holbæk-modellen dermed ligger under gennemsnittet.

Jens-Christian Holm fortalte dog også, at der ikke i modellen følges op på de børn og unge, der har været i behandling.

Overlægen sagde, at der er et studie på vej, hvor man sammenligner diagnosekoder, så man får et overblik over, hvor mange, der har været i behandling for både overvægt og en behandlingskrævende spiseforstyrrelse.

Det sidstnævnte lyder umiddelbart som de tal, som vi allerede havde fået udleveret fra Sundhedsdatastyrelsen, og som tidligere beskrevet ikke kan bruges som et facit.

Metastudiet, som han henviser til – også i artiklen – kontaktede flere eksperter mig efterfølgende om og kritiserede. De afviste, at det kunne bruges til den konklusion.

BEHANDLINGSSTEDER

Jeg dannede mig et overblik over, hvilke behandlingssteder, der er i Region Sjælland og lavede interviews med lederen af Klinik for Spiseforstyrrelser i Roskilde (det sted "Gustav" var i behandling) samt Askovhus, som er et privat behandlingssted.

Askovhus bekræftede, at de havde haft patienter fra Holbæk-modellen, mens de på Klinik for spiseforstyrrelser fortalte, at ca. 10 procent af deres patienter har været i en overvægtsbehandling. Behandlingsstederne registrerer ikke, *hvor* deres patienter tidligere har været i behandling.

Behandlingsstederne fortalte dog, at de har oplevet flere anoreksipatienter, som tidligere har været i Holbæk-modellen end de 7-10 personer, som overlæge Jens-Christian Holm nævner.

Dermed blev behandlingsstederne en vigtig puslespilsbrik til at sandsynliggøre, at flere børn havde

udviklet anoreksi efter Holbæk-modellen end de patienter, som Jens-Christian Holm kender til og omtaler.

Via de forskellige interviews dannede der sig et billede af, hvorfor overvægtsbehandling kan føre til anoreksi. Behandlingen er restriktiv og fokuserer på, om man overholder kost- og motionsplaner og patienterne får ros, når det lykkes dem at tabe sig.

Jeg kom frem til, at det store fokus på krop og vægt samt den ros vægttab medfører i overvægtsbehandling, kan få patienten til at skrue helt ned for madindtaget og få meget stort fokus på sin krop- de typiske tegn på anoreksi.

STUDIER OG DATABASER

En del af researchfasen var at lede efter studier, der kunne af- eller bekræfte min hypotese om, at overvægtsbehandling kan føre til anoreksi.

Jeg fandt ingen studier, der direkte havde undersøgt, om Holbæk-modellen kunne have denne konsekvens. Og overlæge Jens-Christian Holm, der har konstrueret Holbæk-modellen og er leder af den afdeling på Holbæk Sygehus, hvor den udføres, afviste i et interview, at der kunne være denne sammenhæng.

Han har tidligere omtalt et studie af Holbæk-modellen, og den videnskabelige artikel fra 2011 med titlen "Chronic care treatment of obese children and adolescents" fik vi udleveret ved at spørge en bibliotekar om hjælp. I dette studie er der kort konstateret "*None of the children reported anorexia nervosa or bulimia during TCOCT.*"

I min research fandt jeg ud af, at han tidligere, blandt andet i Jyllands-Posten (2018) er blevet kritiseret for at overdrive effekten af overvægtsbehandlingen og at der ikke var belæg for hans oversættelse af studier af behandlingen.

Jens Christian-Holm forklarede til mig i interview, at problematikken om hvorvidt behandling af

overvægt kan føre til anoreksi afvises i et metastudie fra 2016. Studiet hedder: [Treatment of obesity, with a dietary component, and eating disorder risk in children and adolescents: A systematic review with meta-analysis](#)

Dette studie kritiserede flere eksperter dog efter offentliggørelse af min artikel for ikke entydigt at nå frem til denne konklusion.

I jagten på videnskabelige artikler om emnet har vi spurgt en bibliotekar samt selv ledt på databaserne Nexus, Sage og Det Kgl. Bibliotek samt bare på Google.

AI-søgemaskinen Perplexity blev også brugt til at spørge, om der findes artikler om sammenhængen mellem overvægtsbehandling og udvikling af en spiseforstyrrelse som anoreksi. På den måde blev det fundet potentiel interessante kilder via en DR-artikel og på Novo Nordisk Fondens hjemmeside.

En søgning på Infomedia blev senere i processen forsøgt igen, og her blev der fundet relevante artikler fra Politiken og Kristeligt Dagblad om børns forhold til mad.

Sammenhæng mellem spiseforstyrrelser

I researchen blev der også ledt efter studier, der kunne forklare, om der er sammenhæng mellem spiseforstyrrelsen overspisning og spiseforstyrrelser som anoreksi og bulimi. En tese var nemlig, at mange i overvægtsbehandling kunne lide af overspisning, og at de derfor kunne være sårbare over for at udvikle anoreksi i stedet for.

Flere kilder fortalte i starten af research til baggrund, at overvægt er en kendt risikofaktor for at udvikle anoreksi.

Det lykkedes ikke umiddelbart at finde peerreviewed studier om sammenhængen mellem overspisning og anoreksi. Men der er blandt andet en kæde af behandlingssteder i USA, som havde beskrevet, hvor vigtigt der var at betragte spiseforstyrrelser som en psykisk lidelse, da man ved at fokusere på madindtag i stedet for kan få en spiseforstyrrelse til at skifte symptomer og f.eks. gå fra overspisning til anoreksi.

Interessen for at belyse denne sammenhæng var en nysgerrighed efter at sandsynlige følgende hypoteser:

1. overvægtige kan lide af overspisning, som kan forhandle sig til anoreksi – derfor er personer i overvægtsbehandling i øget risiko for at udvikle anoreksi.
2. overvægtsbehandling skal passe på med at have for meget fokus på vægt og kost uden at arbejde med underliggende psykiske udfordringer.

AKTINDSIGTER

Det lykkedes ikke at få indsigt i, om der var indgivet klager over Holbæk-modellen eller ansatte ved afdelingen via whistleblowerordningen, da antal af klager kun opgøres på regionsniveau ikke pr. sygehus eller afdeling eller behandlingsmetode.

Hvis der findes klager via whistleblowerordningen, er det ikke muligt at få indsigt i selve klagen, da den er beskyttet, men hvis en klage har ført til f.eks. undersøgelse eller lignende, kan man få aktindsigt i dét. Jeg ved ikke, om der findes klager over modellen eller afdelingen via whistleblowerordningen, men for at kunne søge aktindsigt specifikt i evt. undersøgelser af en klage, vil det ud fra en generel betragtning være bedst at vide, at der findes sådan en klage.

Vi talte på værkstedet også om at søge aktindsigt hos Patientklagenævnet i klager over Holbæk-modellen samt i patientklager indgivet direkte til Holbæk Sygehus.

Jeg fik aktindsigt hos Patientklagenævnet, men der var kun kommet et par klager, som ikke var relevante for min journalistiske undersøgelse, og som i øvrigt ikke havde ført til kritik af afdelingen. Derfor er de ikke omtalt i artiklerne.

ANDRE KILDER OG VINKLER

I min research fandt jeg frem til andre interessante kilder, blandt andre Julemærkehjemmene, der tidligere har sat børn i overvægtsbehandling, men er stoppet med det, da de fandt en

risiko for spiseforstyrrelser/anoreksi.

Jeg interviewede også direktøren for foreningen Spiseforstyrrelser og Selvskade, som fortalte, at foreningen meget aktivt fraråder overvægtsbehandling af børn og vejning, da deres erfaring er, at det kan føre til spiseforstyrrelser.

Disse ting kunne jeg dels bruge som puslespilsbrikker i billedet af børn på diæt. Men jeg brugte det også til selvstændige vinkler i serien.

Serien hedder "Vægttab med konsekvenser" og kører videre.

ARTIKLERNE

Sjællandske Nyheders og Pernille Rohdes artikelserie "Vægttab med konsekvenser" begyndte at blive publiceret i august 2024. De første otte artikler herunder er fra dengang og er en del af det forløb, som Gravercentret har været rådgiver på, og som denne rapport handler om.

De senere artikler herunder har Sjællandske Nyheder udgivet for nylig, bl.a. på baggrund af tips, der kom som følge af de første artikler.

Pernille Rohde arbejder fortsat videre med "Vægttab med konsekvenser", hvor hun skriver om vægtbehandling generelt set, men også specifikt om Holbæk-modellen.

[Kritik: Berømt behandling af børn kan føre til spiseforstyrrelse](#)

[Lotte og Jespers søn fik anoreksi, da han blev behandlet for overvægt](#)

[Overlæge afviser kritik: – Risikoen for anoreksi er minimal i overvægtsbehandling](#)

[Psykologer advarer: – Slankekur kan få en djævel til at vokse indeni](#)

[Behandling for overvægt førte 15-årige Ida ind i anoreksiens verden](#)

[Overlæge anslår at 10 procent af anoreksipatienter har været i vægttabsbehandling](#)

[Julemærkehjemmene har droppet vægtfokus: – Vi er blevet klogere](#)

[Forening anbefaler sundhedsplejersker at tie om børns vægt](#)

[Mere kritik: Børn kan tage skade af overvægtsbehandling og de taber sig sjældent](#)

[Marcus var i livsfare efter vægttab - nu er han rask, mens hans mor har ar på sjælen](#)

[Forskningsprojekter peger i anden retning end Holbæk-modellen](#)

[Freja havde det svært som barn: - Jeg følte mig som et forkert menneske](#)

[Ar på sjælen efter vægttabsbehandling: - Børnene føler de mister forældrenes omsorg](#)

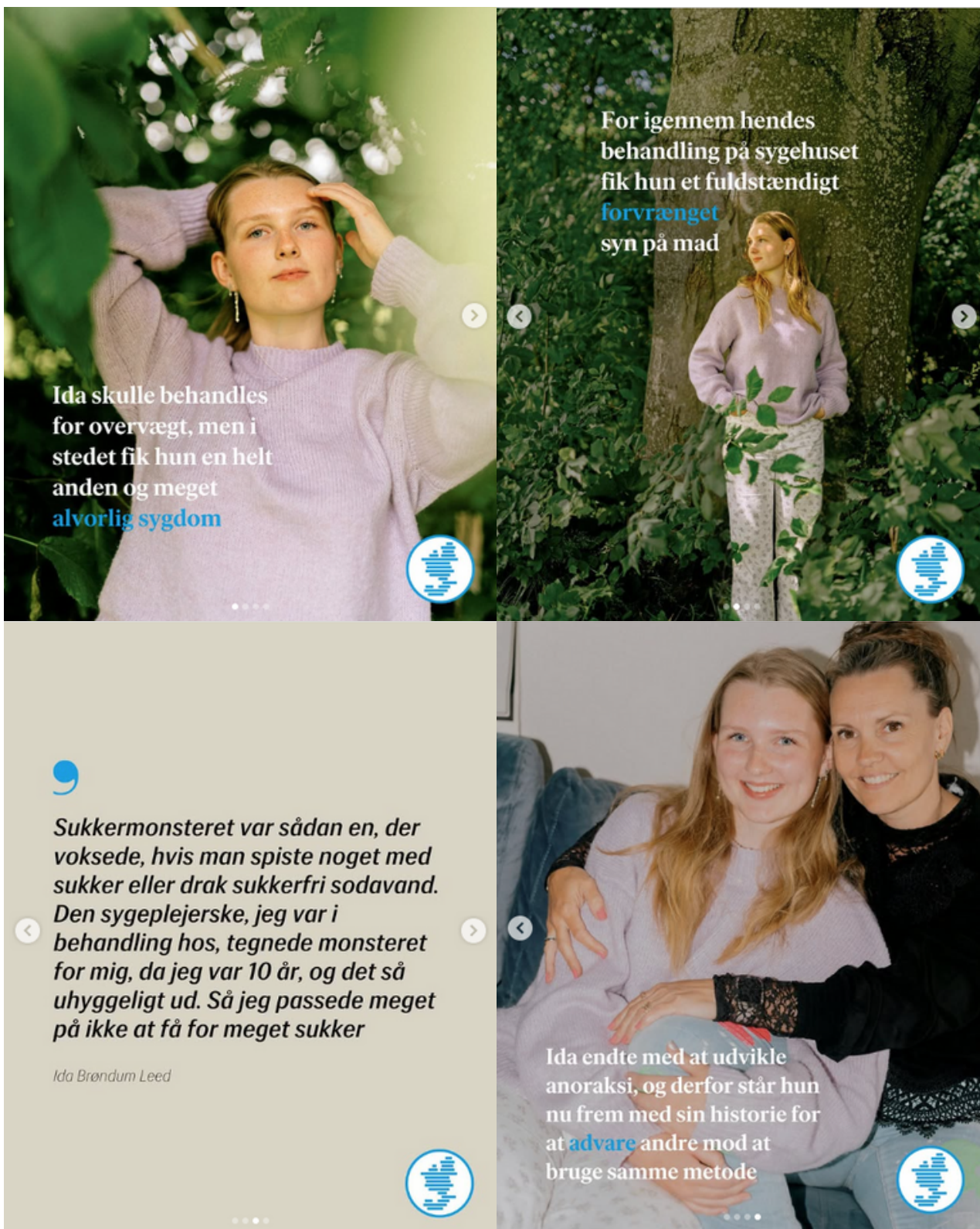
[Læge: Vægttabsprogrammer virker ikke](#)

[Kommune har lært noget - børn taber sig, når de trives](#)

[Holbæk-modellen igen under skarp kritik: - Pynter på sandheden \(citathistorie fra Frihedsbrevet\)](#)

18-årige Ida Brøndum Leed stillede sig i "Vægttab med konsekvenser" frem med navn og ansigt. Hun fortæller om at have fået anoreksi efter en overvægtsbehandling på et sygehus, som tager udgangspunkt i Holbæk-modellen, der ifølge grundlæggeren er udbredt til et større antal kommuner og sygehuse i hele landet.

SCREENDUMPS FRA SN.DK'S IG-PROFIL. FREELANCEFOTOGRAF: CATHRINE ERTMANN

”

Min erfaring er, at Gravercentret yder professionel sparring og hjælper med at samle og skabe struktur i komplicerede sager. Deres store erfaring med at arbejde med langvarige graverprojekter løfter det færdige resultat betydeligt.

Pernille Rohde

journalist, Holbæk-redaktionen

Midtvejsværksted i Holbæk FOTO: HENRIK MADSEN.

Midtvejsværksted i Holbæk FOTO: KARINA O. DAHLGAARD

”

Det har været meget krævende, men også meget afgørende for projektets kvalitet at have Gravercentret med i processen.

Allan Rasmussen
områderedaktør i Nordvestsjælland.

SPØRGSMÅL? KONTAKT OS

Pernille Rohde
journalist, Sjællandske Nyheder
mailadresse
tlf. nr. 21791176

Karina Oddershede Dahlgaard
graverredaktør, Gravercentret
karina@gravercentret.dk
tlf. nr. 20194064

